

Армия от доброволци за да спаси селскостопански овощерствени , градинарски производства . И да са осигури едно близко логично разпределение и да запелни рафтовете на супермарковете и да захрани населението .

Вие продължавайте да пазарувате ние се грижим за останалото .

От началото на пандемията , въпросите проблемите с доставката на храна придобиха редки политически и медийни измерения .

Изображение на пазаруване рафтове на супермарковете бързо отстъпиха лозунги за въстания и поддръжане на консумацията . Големите търговци на дребно настояваха да няма запаси . Във Франция , както и във други страни , затваряне на границите и спирането на миграционните потоци разкриват изличната спокойност на работата на чуждестранните сезони работници в продуктивната верига на обработка на земята: от резитба до сеитба и др. до опаковането и транспортирането на културите . През последните няколко седмици правителството призова безработни, студенти, бежанци и други несигурни работници да заменят тези сезонни работници мигранти чрез дигиталната платформа „сутиени изсипват тон асиет“, широко разпространена от Националната федерация на земеделските съюзи (FNSEA).

Здравната криза, свързана с Covid-19, постави в затруднение „агро-индустриалния“ модел, който гарантира на потребителите изобилие от плодове и зеленчуци през цялата година и на ниски цени. Последното се основава на интензивно производство на оранжерии и открито поле, разпределение, основано на логиката „точно навреме“ и в основата на този сектор, на несигурна мигрантска работна сила, която обикновено предвижда (основен) да се поддържа интензивността на работата и съставянето на хранителните запаси, като по този начин се гарантират икономическите резултати на секторите на селскостопанския и агро-хранителния сектор. Затварянето на границите изрази зависимостта на цялото общество във всички европейски държави от тези работници от Мароко, Испания, Полша, Румъния и дори Еквадор.

Работата на тази имигрантска селскостопанска работна сила има различни форми: от недеklarиран труд от недокументирани мигранти, до договори от Националната имиграционна служба през 1945 г. (Мароко, Полша, Италия), след това до трудови договори. въвеждане на работна ръка от Службата за международна миграция, до сключване на договори за прехвърляне в стопанства, чрез международни агенции за изкупуване със седалище в Европа (ЕТТ).

Предполага се, че трябва да се отговори на необходимостта от „временна“ работна ръка във френските ферми, годишното присъствие на тези чуждестранни работници всъщност е неизменна основа за интензивна, хищна и изнасяща агропромишленост. Всъщност този статус на „сезонен работник“ не описва реалност, свързана с цикъла на сезоните, но капиталистическата необходимост да намали разходите в условията на интензивно производство в оранжерии и на открити полета. Тази фантастика за естествена сезонна временност, от друга страна, позволява на сектора да оправдае гъвкава работна сила, оттегляща се по всяко време, по-евтина и не е информирана за своите права. Неплащането на извънреден труд, недостойно настаняване и морален, физически и сексуален тормоз в случай на работници са обща валута.

Настоящата криза подчерта невидимостта на тези работници в публичното пространство и тяхното разделение в частните пространства на стопанствата. Законът и доминиращото политическо въображение го превръщат в периферна и маргинализирана категория, докато те заемат, напротив, сърцето на производството и възпроизвеждането на нашето общество.

Освен това това социално изключване се удвоява чрез пространствената сегрегация, тъй като те и те често се настаняват директно във ферми или в къмпинги, извън полезрението, но винаги на разположение на работодателя. Това разстояние и усложнява организацията на мрежи за солидарност между и с тези работници в сянка.

Отсъствието им създаде вакуум в логистичния и агропромишления сектор, като първоначално водещите земеделски работодатели и публичните власти гарантират наличието на други категории население, за да задоволят потребителското търсене и да продължат да стартират машината за интензивно земеделие: безработните, студентите, търсещите убежище, солидарните работници бяха „доброволно” записани

По същия начин, във време, когато много европейски държави установяват въздушни мостове, за да транспортират работници в райони, които са в напрежение, кризата разкри колко е жизненоважен въпросът за здравето. Въпреки опасностите за здравето, обикновено възникващи в сектора (прекомерно излагане на фитосанитарни продукти, преумора, неспазване на правилата за безопасност, липса на осигурена защитна екипировка), „временните“ чуждестранни работници не са няма внимателност, няма предвидливост, нито застраховка срещу рискове от болести, злополуки, опасност ... в страните на осигуряване. В допълнение, рисковете от договаряне на Covid-19 се усилват от пренаселеността на работните помещения и теснотата на жилищните помещения, които не гарантират пространствени разстояния за безопасност. Спешността, свързана със здравната и икономическата криза, не може да замени спазването на условията на живот, приемането и достойния труд на тези работници.

Наблюдението на състава на селскостопанския труд през следващите месеци и последиците от него извън пандемията ще позволи да се разберат на кръстопътя на социални, икономически и геополитически въпроси изискванията на "свободното" движение на работниците, за да се осигури "свободен" движение "на стоки в единния пазар. Макар че кризата подчерта структурната централност и ефективността на тези чуждестранни работници вътре и извън общността в европейското селско стопанство, как да се направи така, че скобите да отворят поле за борба, обединяващо първо засегнати ери, мрежи за солидарност и участници в света на земеделието?

**Codetras – Collectif de défense des travailleurs-euses étranger-ères dans l’agriculture –
28.04.20**